

Ve své práci jsem se pokusila navrhnout aktivity, jejichž praktikování by napomohlo k seznámení neslyšících dětí s kulturou neslyšících již od začátku školní docházky. Jsem si vědoma faktu, že neslyšící děti neslyšících rodičů se s kulturou neslyšících setkávají doma a svým způsobem je kultura neslyšících obklopuje. Ale pro neslyšící děti slyšících rodičů by bylo vhodné, aby se seznamováním s kulturou neslyšících pomáhala rodičům školy.

Jak jsem se zmínila na začátku své práce, nemyslím si, že je vhodné, abychom my slyšící určili, kterým směrem se mají neslyšící vydávat. Ale na druhou stranu, ti lidé, kteří s neslyšícími přicházejí do kontaktu, by měli ukázat, z čeho si mohou neslyšící vybrat. Ve školách by se děti měly seznámit, jak se světem slyšících, tak světem neslyšících. Na základě objektivních informací si neslyšící mohou nenásilně vybrat, jakou cestou se ve svém budoucím životě vydají.

Sama jsme se snažila stručně popsat základní charakteristiky světa neslyšících.

Logicky jsem vysvětlila, že neslyšící lze považovat za jazykové-kulturní menšinu, a bylo by politicky správné, aby se neslyšícím dostávalo stejných práv jako jiným jazykovým menšinám na našem území.

Komunita (českých) neslyšících se odlišuje především v užívání (českeho) znakového jazyka. Užívání znakového jazyka v prostoru přináší velké možnosti pro umelecké vyjádření. Kultura neslyšících v užším slova smyslu je jedinečná a měne vždy znova a znova upoutá.

Pokusila jsem se ukázat, že zařazením kultury neslyšících do vyučování by došlo k snadnějšímu uspokojování psychických potřeb neslyšících dětí. Domnívám se, že neslyšící děti by tak byly více sebejisté, vyrovnané a hlavně spokojené samy se sebou.